

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2013. június 6.*

„Közösségi formatervezési minta — Megsemmisítési eljárás — Óraszámolókat ábrázoló közösségi formatervezési minta — Nem lajstromozott korábbi formatervezési minták — Megsemmisítési ok — Újdonság — A 6/2002/EK rendelet 4. és 5. cikke és 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja — Egyéni jelleg — Eltérő összbenyomás — A 6/2002 rendelet 4. és 6. cikke, és 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja — Korábbi szerzői jog — A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontja”

A T-68/11. sz. ügyben,

Erich Kastenholt (lakóhelye: Troisdorf [Németország], képviseli: L. Acker ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseletben: S. Hanne, később: D. Walicka, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Qwatchme A/S** (székhelye: Løsning [Dánia], képviseli: M. Zöbisch ügyvéd),

az OHIM harmadik fellebbezési tanácsának 2010. november 2-án Erich Kastenholt és a Qwatchme A/S közötti megsemmisítési eljárással kapcsolatban hozott határozata (R 1086/2009-3. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: H. Kanninen (elnök), S. Soldevila Frago (előadó) és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2011. január 25-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2011. május 17-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2011. május 6-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a Törvényszék tanácsai összetételének módosulására,

a 2012. november 8-i tárgyalást követően,

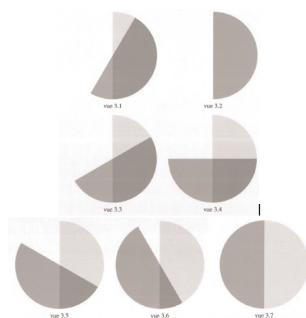
* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2006. szeptember 28-án a beavatkozó, a Qwatchme A/S a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) alapján közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromozási kérelem tárgya az alábbi, fekete-fehérben megjelenített formatervezési minta volt:

- 3 A fenti 2. pontban hivatkozott formatervezési mintát a lajstromozás iránti kérelem benyújtásának napján, a 000602636-0003. számon lajstromozták (a továbbiakban: vitatott formatervezési minta). Azon áruk, amelyekre a formatervezési mintaoltalmat alkalmazni kívánták, az ipari minták nemzetközi osztályozásának létesítésére Locarnóban, 1968. október 8-án aláírt megállapodás (kihirdette az 1973. évi 29. tvr.) 10.07 osztályába tartoznak, és az alábbi leírásnak felelnek meg: „Óraszámplapok, óraszámplapok részei, óramutatók”.
- 4 2008. június 25-én a felperes, Erich Kastenholtz, a 6/2002 rendelet 52. cikke alapján kérelmet nyújtott be a vitatott formatervezési minta megsemmisítése iránt. A megsemmisítési kérelem alátámasztásául egyrészt a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt okra hivatkozott, mivel a vitatott formatervezési minta, újdonságának hiánya folytán, nem felel meg az oltalmazhatóság említett rendelet 4. és 5. cikke szerinti feltételeinek, másrészt az említett rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontjában foglalt okra, mivel a vitatott formatervezési minta jogosulatlanul használ egy, a német szerzői jog alapján oltalom alatt álló óraszámplapot.
- 5 A felperes többek között arra hivatkozott, hogy a vitatott formatervezési minta azonos egy, a német szerzői jog alapján oltalom alatt álló számlap formatervezési mintájával, amely színes korongok egymásra helyezésének technikáját alkalmazza: „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” (Színsorozat II, 12 óra 5 perces taktusban), amelyet Paul Heimbach képzőművész ábrázolt és tett közzé 2000 és 2005 között, és amelynek megjelenése – színes, illetve fekete-fehér változatban – az alábbi:

Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt (színes)

Farbfolge II (2003) (fekete-fehér)

Farbfolge II 2003
Tafelstellung auf Tafel, Material:
Hohlwand 40x70 cm, Aufzug 100 cm
(auf dem Foto sind 2 Stück dargestellt)

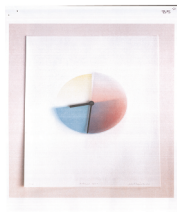
- 6 Paul Heimbach képzőművész a „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” formatervezési minta alapján dolgozta ki a „Farbzeiger II” számlapot, amelynek megjelenése – fekete-fehérben – az alábbi:

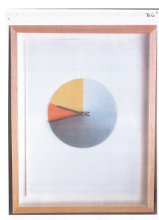
2004
Farbzeiger (II)
Tafelstellung auf Wand, Tafel:
Hohlwand, Hohlwand 60x30 cm
Aufzug: 100

- 7 A felperes arra hivatkozott továbbá, hogy a „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt”, a „Farbfolge II” (2003) és a „Farbzeiger II” a német szerzői jog alapján oltalom alatt állnak, mivel „olyan számlapot ábrázolnak, amely a mutatók mozgásával folyamatosan változik, és amelyen minden mutató egy félig átlátszó színes koronghoz van rögzítve, amelyek különböző színeket hoznak létre, valahányszor egymásra kerülnek”.
- 8 Az OHIM megsemmisítési osztálya előtt benyújtott, 2008. október 27-i kiegészítő írásbeli beadványában a felperes a 6/2002 rendelet 4. cikkében foglalt újdonság és egyéni jelleg feltételével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a vitatott formatervezési minta ugyanazon jellegzetességeket mutatja, mint a fenti 5. pontban színesben, illetve fekete-fehérben megjelenített „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” formatervezési minta. A felperes továbbá benyújtotta az OHIM előtt Paul Heimbach műveinek két eredeti példányát, nevezetesen a 2000. februári dátummal és aláírással ellátott „Farbfolge (5/17)” (Színsorozat (5/17)) című és a 2003. szeptemberi dátummal és aláírással ellátott „Farbfolge II (89/100)” (Színsorozat II (89/100)) című művet, amelyek a felperes által kezdetben hivatkozott „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” formatervezési minta variánsai, és amelyek megjelenése az alábbi:

Farbfolge (5/17)

Farbfolge II (89/100)

- 9 A „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” fenti 5., 6. és 8. pontban említett, különböző ábrázolásai, átdolgozásai és variánsai alkotják egyrészt az OHIM előtti megsemmisítési eljárás folyamán vizsgált formatervezési mintákat (a továbbiakban: korábbi formatervezési minták), másrészt az említett eljárásban vizsgált művészeti alkotásokat (a továbbiakban: korábbi művészeti alkotások).
- 10 A megsemmisítési osztály 2009. július 16-i határozatával elutasította a megsemmisítési kérelmet, és megállapította, hogy a vitatott formatervezési minta és a korábbi formatervezési minták, a korongok közötti különbségek folytán, eltérőek. A megsemmisítési osztály e megállapítását arra alapozta, hogy egyrészt, mivel a vitatott formatervezési minta egyes nézeteiben látható konfigurációk egyike sem jelenik meg valamelyik korábbi formatervezési mintában, ez utóbbiak nem akadályozhatják a vitatott formatervezési minta újdonságát, másrészt arra, hogy a korábbi formatervezési minták különböző színek széles skáláját hozzák létre, míg a vitatott formatervezési minta legfeljebb három színárnyalatot, ennél fogva az a korábbi formatervezési minták által keltett benyomástól eltérő benyomást kelt, miáltal elismerhető számára az egyéni jelleg. A megsemmisítési osztály kifejtette továbbá, hogy a szóban forgó formatervezési minták között fennálló különbségek folytán a vitatott formatervezési minta nem használta fel a német szerzői jog alapján oltalom alatt álló művet.
- 11 2009. október 25-én a felperes a 6/2002 rendelet 55–60. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM előtt a megsemmisítési osztály határozata ellen.
- 12 2010. november 2-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a harmadik fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést, mivel úgy ítélte meg, először is, hogy a vitatott formatervezési minta eltér a korábbi formatervezési mintáktól, mivel az ütköző formatervezési mintákban ábrázolt számlapok színei jelentős mértékben eltérnek egymástól, és eltérő összbenyomást gyakorolnak a tájékozott használóra. Rámutatott, hogy ennél fogva a vitatott formatervezési minta egyéni jelleggel rendelkezik, nem lehet tehát a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében azonosnak tekinteni a korábbi formatervezési mintákkal. Másodszor a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy az ütköző formatervezési minták között fennálló különbségek folytán a vitatott formatervezési minta nem tekinthető a korábbi művészeti alkotások átvételének vagy feldolgozásának.

A felek kérelmei

- 13 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

- utalja vissza az ügyet az OHIM elé a szerzői jogi oltalom megvizsgálása céljából;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 14 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 15 A tárgyalás során a felperes a második kereseti kérelmétől elállt, amint az a tárgyalásról készült jegyzőkönyvben rögzítésre került.

Indokolás

A felperes szakértői vizsgálat elrendelésére vonatkozó kérelméről

- 16 A felperes azt kéri a Törvényszéktől, hogy engedélyezze egy képzőművészetet oktató tanár szakértői minőségben, annak megállapítása céljából való részvételét az eljárásban, hogy a korábbi művészeti alkotások mögött húzódó alapötlet, nevezetesen az idő különböző színek és árnyékok által történő ábrázolása szerzői jogi oltalom alatt áll-e, és adott esetben biztosítson lehetőséget e szakértő részére, hogy a tárgyaláson az igazgatási eljárás során benyújtott szakértői véleményt kiegészítő magyarázatokkal szolgáljon.
- 17 Az OHIM úgy véli, hogy nincs helye engedélyezni egy képzőművészet-tanár szakértői minőségben való részvételét a Törvényszék előtti eljárásban, mivel a szakértői véleményben foglalt észrevételek nem lennének relevánsak annak megállapítása szempontjából, hogy az említett művészeti alkotásokat védelemben kell-e részesíteni a vitatott formatervezési minta lajstromozásával szemben.
- 18 A beavatkozó úgy véli, hogy a felperes által előterjesztett, szakértői vizsgálat elrendelésére vonatkozó kérelem nem bír relevanciával.
- 19 E tekintetben meg kell állapítani, hogy eljárási szabályzata értelmében a Törvényszék mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak eldöntése tekintetében, hogy helye van-e, vagy sem, olyan intézkedés elrendelésének, mint a szakértői vizsgálat. Ugyanis ezen eljárási szabályzat 65. cikke értelmében a Törvényszék elrendelhet szakértői vizsgálatot akár hivatalból, akár valamelyik fél kérelmére. Amennyiben a szakértői vizsgálat elrendelése iránti, a keresetlevélben foglalt kérelem pontosan megjelöli azokat az okokat, amelyek ezen intézkedést indokolhatják, a Törvényszék feladata, hogy a jogvita tárgyához képest mérlegelje e kérelem relevanciáját és egy ilyen intézkedés elrendelésének szükségességét.
- 20 A jelen ügyben egy képzőművészet-tanár szakértői minőségben folytatott tevékenysége arra korlátozódna, hogy megvizsgálja a jogvita ténybeli körülményeit, és azok tekintetében, szakmai kompetenciájának alapján, hozzáértő véleménnyel szolgáljon.
- 21 Márpedig annak megállapítása, hogy a valamely mű mögött húzódó alapötlet szerzői jogi oltalom alatt áll-e, vagy sem, olyan jogi természetű értékelés, amely a jelen eljárás keretében nem tartozik egy művészeti szakértő hatáskörébe.
- 22 Ennélfogva a felperes kérelmét el kell utasítani.

A felperes első alkalommal a Törvényszék előtt felhozott érveinek elfogadhatóságáról

- 23 Az OHIM arra hivatkozik, hogy a felperes az érintett piaci területre vonatkozó ténybeli magyarázatait nem terjesztette elő a fellebbezési tanács előtt, és azokra nem hivatkozhat első alkalommal a Törvényszék előtt.
- 24 Ezen érveivel a felperes a díszórák ágazatának fejlődésére kíván rávilágítani, amely ágazatban a színét változtató számlap elgondolását a korábbi formatervezési mintákban első alkalommal megvalósították, amit a felperes fontosnak tart az ütköző formatervezési minták által a tájékozott használóra gyakorolt összbnyomás értékelése szempontjából.
- 25 Az eljárási szabályzat 135. cikkének 4. §-a szerint a felek beadványai nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát. Az OHIM fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének felülvizsgálata ugyanis a Törvényszék feladata. Következésképpen a Törvényszék által gyakorolt felülvizsgálat nem nyúlhat túl a jogvita ténybeli és jogi keretén, ahogyan az a fellebbezési tanács előtt bemutatásra került (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-66/03. sz., „Drie Mollen sinds 1818” kontra OHIM - Nabeiro Silveira [Galáxia] ügyben 2004. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1765. o.] 45. pontját). A felperes ugyancsak nem jogosult módosítani a Törvényszék előtt a jogvita tartalmát, amint az az általa és a beavatkozó által előterjesztett indítványokból és állításokból következik (lásd ebben az értelemben és analógia útján a C-412/05. P. sz., Alcon kontra OHIM ügyben 2007. április 26-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-3569. o.] 43. pontját és a C-16/06. P. sz., Les Éditions Albert René kontra OHIM ügyben 2008. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-10053. o.] 122. pontját).
- 26 Az OHIM állításával ellentétben, a felperes által előterjesztett érv célja nem a jogvita ténybeli körülményeinek az első alkalommal a Törvényszék előtt előterjesztett ténybeli magyarázatok fényében történő újbóli vizsgálata, ez inkább azon érve egy továbbfejlesztésének tekinthető, amely a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének hiányát kívánja alátámasztani, mivel e formatervezési minta olyan ötlet vagy új elgondolás átvétele, amelyet első alkalommal a korábbi formatervezési mintákban valósítottak meg (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fent hivatkozott Alcon kontra OHIM ügyben hozott ítélet 40. pontját).
- 27 Kétségtelen, az ügyiratok tanulmányozásából az következik, hogy a fent említett érvet nem terjesztették elő a fellebbezési tanács előtt. A keresetlevélből mindazonáltal kitűnik, hogy ezen érv a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének hiányára vonatkozó érvet fejleszti tovább, mely szerint az azon korábbi formatervezési minták átvétele, amelyek alapötlete vagy elgondolása az idő múlásának az óraszám lap színeinek változása által történő bemutatása. Márpedig ezt az érvet, amely a vitatott formatervezési minta újdonsága és egyéni jellege hiányának folytán vitatja annak lehetőségét, hogy e formatervezési minta oltalomban lenne részesíthető a 6/2002 rendelet 4. cikke értelmében, a felperes már az igazgatási eljárás során is előadta. Azt állította ugyanis a 6/2002 rendelet 4. cikke alkalmazásának keretében a megsemmisítési osztály előtt, illetve a beavatkozó észrevételeire nyújtott, 2008. október 27-i kiegészítő írásbeli beadványában foglalt válaszában a Törvényszék előtt, hogy a vitatott formatervezési minta pontosan ugyanazon jellegzetességeket mutatja, mint Paul Heimbach képzőművész művei. Kijelentette továbbá a fellebbezési tanács előtt a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásával kapcsolatban, hogy az ütköző formatervezési minták két vagy három ugyanolyan módon színezett felületet tartalmaznak, ennél fogva ugyanolyan összbnyomást keltenek. Az OHIM állításával ellentétben ezen okfejtések, tömörségük ellenére, arra engednek következtetni, hogy a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének hiányára vonatkozó érv már szerepelt a felperes által előterjesztett megsemmisítési kérelemben.
- 28 Ezen érvet következésképpen elfogadhatónak kell tekinteni.

Az ügy érdeméről

- 29 A felperes keresetének alátámasztására három jogalapra hivatkozik. Első jogalapját a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjával összefüggésben értelmezett 4. és 5. cikkének megsértésére, második jogalapját az említett rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett 4. és 6. cikkének megsértésére, harmadik jogalapját pedig ugyanezen rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésére alapítja.

A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett 4. és 5. cikkének megsértésére alapított első jogalapról

- 30 A felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács lényegében a vitatott formatervezési minta egyéni jellegéből indult ki, és nem vizsgálta kielégítő módon annak újdonságát. Ekként a fellebbezési tanács nem különítette el egymástól egyértelműen e két elemet.
- 31 E tekintetben a felperes azt állítja, hogy az újdonság fogalmát objektív módon kell értelmezni, és a 6/2002 rendelet 5. cikkének megfelelően kizárólag azt kell meghatározni, hogy a vitatott formatervezési minta azonos-e azon korábbi formatervezési mintákkal, amelyek nyilvánosságra jutottak a lajstromozás iránti kérelem benyújtását megelőzően. A felperes kifejti továbbá, hogy ezen azonosság, vagy a 6/2002 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésének szóhasználatával élve, „lényegtelen részletektől” eltekintve vett azonosság, nem tekinthető egynek az ütköző formatervezési minták által gyakorolt összbenyomás azonosságával, amint azt a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének megítélése céljából a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében vizsgálni szükséges.
- 32 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érveit.
- 33 A 6/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdése értelmében a formatervezési minta akkor részesülhet közösségi formatervezésiminta-oltalomban, ha új és egyéni jellegű.
- 34 Az említett rendelet 5. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében akkor tekinthető újnak valamely közösségi formatervezési minta, ha azzal azonos formatervezési minta nem jutott nyilvánosságra „annak a mintának a lajstromozására irányuló bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően, amelyre az oltalmat igénylik”.
- 35 Jelen esetben a megtámadott határozat 23. pontjából az következik, hogy a korábbi formatervezési minták 2006. szeptember 28-át, azaz a vitatott formatervezési minta lajstromozása iránti kérelem OHIM előtt történő benyújtásának napját megelőzően jutottak nyilvánosságra, amit a felek nem vitattak.
- 36 A fellebbezési tanács kiemelte a megtámadott határozat 27. pontjában, hogy noha az újdonság és az egyéni jelleg két különböző feltétel, bizonyos mértékben átfedik egymást. Ekként megállapította, hogy ha két formatervezési minta eltérő összbenyomást gyakorol a tájékozott használóra, úgy azok a későbbi formatervezési minta újdonságának megítélése szempontjából, nem tekinthetők azonosnak.
- 37 A 6/2002 rendelet 5. cikkének (2) bekezdéséből következően két formatervezési mintát akkor kell egymással azonosnak tekinteni, ha külső jellegzetességeik csupán lényegtelen részletekben különböznek, vagyis olyan részletekben, amelyek nem azonnal érzékelhetők, következésképpen nem eredményeznek mégoly csekély különbséget sem az említett formatervezési minták között. *A contrario*: valamely formatervezési minta újdonságának megítélése céljából az ütköző formatervezési minták közötti azon különbségeket kell értékelni, amelyek, ha csekélyek is, nem lényegtelenek.

- 38 Amint arra a felperes hivatkozott, a 6/2002. rendelet 6. cikkének szövegezése túlmegy az 5. cikkben foglaltakon. Ekként előfordulhat, hogy az ütköző formatervezési minták között az 5. cikk alapján megállapított különbségek, főként ha azok csekélyek, nem elegendőek ahhoz, hogy a tájékozott használóra a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében eltérő összbenyomást gyakoroljanak. Ebben az esetben a vitatott formatervezési minta a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében újnak tekinthető, de nem tekinthető úgy, hogy az említett 6. cikk értelmében egyéni jelleggel rendelkezik.
- 39 Ezzel szemben, amennyiben a 6/2002 rendelet 6. cikke által meghatározott feltétel túlmegy az ugyanezen rendelet 5. cikke által meghatározott feltételen, a tájékozott használóra gyakorolt, a 6. cikk értelmében eltérő összbenyomás kizárólag az ütköző formatervezési minták közötti objektív különbségek fennállásán alapulhat. Ezen különbségeknek tehát elegendőeknek kell lenniük ahhoz, hogy – a fenti 37. pontban foglaltakkal összhangban –, megfeleljenek az újdonság 6/2002 rendelet 5. cikkében foglalt feltételének. Következésképpen, amint arra a fellebbezési tanács rámutatott a megtámadott határozat 27. pontjában, az újdonság és az egyéni jelleg feltételei bizonyos mértékben egybeesnek.
- 40 A jelen ügyben az ütköző formatervezési minták a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében nem azonosak. Ugyanis, amint arra a fellebbezési tanács rámutatott a megtámadott határozat 25. pontjában, a korábbi formatervezési mintákat színek széles spektrumának fokozatos váltakozása jellemzi, amelyek kombinációja és intenzitása az idő múlásával változik, míg a vitatott formatervezési minta mindössze két egyöntetű árnyalatot vagy színt jelenít meg a 12 és 6 órát jelző állásban, vagy négy egyöntetű árnyalatot a többi órát jelző állásban, tehát ezen esetek mindegyikében anélkül, hogy az árnyalatok intenzitása változna. E részletek, objektív és a tájékozott használóra gyakorolt összbenyomást érintő következményeiktől független szempontból az ütköző formatervezési minták közötti jelentős különbségnek tekinthetők, amelyek lehetővé teszik a vitatott formatervezési minta újdonságának megítélését.
- 41 E megállapítást nem gyengítheti a felperes azon érve, amely szerint a fenti 8. pontban megjelenített „Farbfolge (5/17)” formatervezési minta két olyan korongból áll, amelyek csak félig színezettek, és amelyeknek ennél fogva azonos hatást kell eredményezniük, mint a vitatott formatervezési mintát alkotó félkör alakú lemezek.
- 42 A vitatott formatervezési minta és a „Farbfolge (5/17)” korábbi formatervezési minta közötti különbségek ugyanis nem abból erednek, hogy az említett mindkét formatervezési mintát alkotó színes korongok félkör alakú lemezek, vagy félig színezett egész korongok, hanem abból, hogy milyen módon vannak színezve. Ekként, amint az a megsemmisítési osztály határozatának B2 pontjából következik, amelyet a megtámadott határozat 10. pontja foglal össze, a fenti 8. pontban megjelenített „Farbfolge (5/17)” és „Farbfolge II (89/100)” korábbi formatervezési minták esetében a korongok az óramutató járásának megfelelően egyre intenzívebben színezettek, míg a vitatott formatervezési minták esetében a korongokat egyöntetűen színezték. Továbbá e két formatervezési minta tartalmaz egy harmadik korongot is, amely a vitatott formatervezési mintában nem található meg, és amely ugyancsak a vitatott formatervezési minta által keltett vizuális hatástól eltérő vizuális hatás keltéséhez járul hozzá. Amint az a megsemmisítési osztály határozatának B1 és B2 pontjából és a megtámadott határozat 25. pontjából következik, e jellegzetességek megtalálhatóak a korábbi formatervezési minták mindegyikében, és színek széles spektrumának fokozatos váltakozását eredményezik, amelyek kombinációja és intenzitása az idő múlásával változik. Ezen váltakozás tekinthető a korábbi formatervezési minták jellemzőjének, függetlenül attól, hogy az említett formatervezési minták mindegyikének részét képező színes korongok félkör alakú lemezek, vagy félig színezett egész korongok.
- 43 A fellebbezési tanács tehát a megtámadott határozat 25. pontjában helytállóan állapította meg, hogy különbségek állnak fenn az ütköző formatervezési minták között, amelyek lehetővé teszik számára a vitatott formatervezési minta újdonságának megítélését, valamint helytállóan állapította meg, hogy fennáll ilyen újdonság.

- 44 A felperes felrója a fellebbezési tanácsnak, hogy a vitatott formatervezési minta újdonságának a fenti 40. pontban említett tényezőkön alapuló vizsgálata során elmulasztotta az említett formatervezési minta fenti 2. pontban megjelenített 3.1–3.7 nézeteinek a korábbi formatervezési minták egyikével, nevezetesen a fenti 5. pontban színesben megjelenített „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” formatervezési mintával való összehasonlítását, amikor azt állapította meg, hogy az ütköző formatervezési minták nem azonosak, ekként a fellebbezési tanács eljárási hibát vétett. A felperes szerint a vitatott formatervezési minta és a „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” korábbi formatervezési minta összehasonlításából az következik, hogy a számlapok valamennyi ábrázolása szinte minden esetben azonos, azzal az egyetlen különbséggel, hogy a színek közötti határok egy kicsit elmosódottabbak a hivatkozott korábbi formatervezési minta esetében.
- 45 Mindazonáltal, a megtámadott határozat 25. pontjából az következik, hogy a fellebbezési tanács összehasonlította a vitatott formatervezési mintát a fenti 5. pontban színesben megjelenített „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” korábbi formatervezési mintával, és ezen összehasonlítás folyamán a vitatott formatervezési minta valamennyi nézetét tekintetbe vette. Az említett 25. pontból az következik ugyanis, hogy a fellebbezési tanács megállapította, hogy a vitatott formatervezési minta esetében „két árnyalat vagy szín látható a számlapon a 12 órát és 6 órát jelző állásban, és „négy különböző árnyalat látható minden többi órában”. A fellebbezési tanács megállapította továbbá, hogy „a korábbi formatervezési minta a mutató irányított mozgása által színek széles spektrumának létrehozására képes, amelyek kombinációja és intenzitása az idő múlásával változik.” A fellebbezési tanács tehát összegezve jellemezte a „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” korábbi formatervezési minta különböző nézeteit – amely az egyetlen olyan formatervezési minta volt, amely lehetővé tette a színek és árnyalatok intenzitása ötpercenkénti változásának azonnali értékelését –, és azt összehasonlította a vitatott formatervezési mintával.
- 46 Egyébként a fellebbezési tanács kifejtette a megtámadott határozat 25. pontjában, hogy „a korábbi formatervezési minták esetében a 12 órát és 6 órát jelző állásban nem lehetséges két egyöntetű árnyalat vagy szín”, ami az ütköző formatervezési minták közötti lényeges különbségnek tekinthető. A vitatott formatervezési minta esetében a 12 órát jelző állásban félig egyöntetűen fehér, félig egyöntetűen fekete megjelenésű számlap ábrázolása ugyanis különbözik a fenti 5. pontban színesben megjelenített „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” korábbi formatervezési minta bal első nézetétől, amely sötét színek és fehér fokozatos kombinációját jeleníti meg. Egyébként, amint azt maga a felperes is elismeri, a vitatott formatervezési minta nem képes a 12 órát jelző olyan állást elérni, mint amely a „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” korábbi formatervezési minta esetében látszik. Továbbá, a felperes állításával ellentétben, a vitatott formatervezési mintában a 6 órát jelző állás, amely a szürke két egyöntetű árnyalatát jeleníti meg, ugyancsak különbözik a korábbi formatervezési minta balról hetedik nézetétől, amely vörös és zöld fokozatos kombinációját jeleníti meg, legalább négy különböző árnyalatot hozva létre.
- 47 A fentiekből az következik, hogy a fellebbezési tanács összehasonlította a vitatott formatervezési mintát a fenti 5. pontban színesben megjelenített „Farbfolge II, 12 Stunden im 5-Minuten Takt” korábbi formatervezési mintával, és azt állapította meg, hogy az ütköző formatervezési minták jellegzetességei jelentős mértékben eltérnek egymástól.
- 48 A felperes azt állítja továbbá, hogy az ütköző formatervezési minták összehasonlítása során a fellebbezési tanácsnak tekintetbe kellett volna vennie azt a tényt, hogy a vitatott formatervezési mintát fekete-fehérben lajstromozták, és ebből következőleg azt kellett volna megállapítania, hogy a színnek egyáltalán nem lehet szerepe az újdonság szempontjából.
- 49 Ezt az érvet, mint irrelevánsat, el kell utasítani. Amint az a fenti 40. pontban bemutatást nyert, a fellebbezési tanács az újdonság megtámadott határozat 27. pontjában foglalt értékelése során a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének vizsgálata során megállapított különbségekből indult ki, amint az a megtámadott határozat 25. pontjából kitűnik. A fellebbezési tanács ekként megállapította, hogy a korábbi formatervezési minták esetében az ezeket alkotó korongok fokozatos elfordulása színek széles

spektrumát képes létrehozni, amelyek kombinációja és intenzitása az idő múlásával változik, míg a vitatott formatervezési mintában mindössze két egyöntetű árnyalat vagy szín jelenik meg a számlapon a 12 órát és 6 órát jelző állásban, és négy különböző szín minden többi órában, anélkül hogy azok intenzitása változna. A fellebbezési tanács okfejtése tehát az ütköző formatervezési minták azon képességéből indul ki, hogy színek egy bizonyos, többé-kevésbé széles spektrumát eredményezik, valamint a tónusok állandó változását hozzák létre, nem pedig a közöttük fennálló színekülönbségeken. Ennélfogva nem róható fel a fellebbezési tanácsnak az ütköző formatervezési minták között fennálló különbségek értékelésének keretében, hogy nem vette tekintetbe azt a tényt, hogy a vitatott formatervezési mintát fekete-fehérben lajstromozták, és hogy nem állapította meg, hogy a színek jelen esetben egyáltalán nincs szerepe.

50 A fentiek összességének fényében meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács helytállóan állapította meg a megtámadott határozat 27. pontjában, hogy az ütköző formatervezési minták nem tekinthetők a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében azonosnak.

51 Ezen első jogalapot tehát el kell utasítani.

A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjával összefüggésben értelmezett 4. és 6. cikkének megsértésére alapított második jogalapról

52 A felperes egyrészt úgy véli, hogy a fellebbezési tanácsnak kevésbé megszorító módon kellett volna értelmeznie az egyéni jelleg fogalmát, és a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében az ütköző formatervezési minták által keltett összbenyomás azonosságát nem kellett volna egynek tekintenie az azonossággal vagy az említett rendelet 5. cikke szerinti „lényegtelen részletektől eltekintve [vett] azonossággal”. Másrészt a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanácsnak a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének megítélése szempontjából nem kellett volna tekintetbe vennie az ütköző védjegyek közötti színekülönbségeket.

53 A felperes arra hivatkozik továbbá, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban nem vizsgálta az ütköző formatervezési minták által a tájékozott használóra gyakorolt összbenyomást, mindössze annak megállapítására szorítkozott, hogy bizonyos különbségek folytán a tájékozott használó azokat eltérő módon érzékeli.

54 A beavatkozó kijelenti, hogy az alkotói szabadság fokát korlátozzák a mozgó, egymást átfedő és szükségképpen egy, a mutatók mozgásának függvényében színét változtató számlap részét képező színes fóliák jelenlétéből fakadó technikai követelmények. Ekként csekély különbségek is elegendőek a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének megállapításához.

55 A 6/2002 rendelet 6. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében valamely lajstromozott formatervezési minta egyéni jellegét a tájékozott használóra gyakorolt összbenyomásra tekintettel kell értékelni, amely összbenyomásnak a bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően nyilvánosságra jutott minta által gyakorolt összbenyomástól eltérőnek kell lennie. A 6/2002 rendelet 6. cikkének (2) bekezdése pontosítja, hogy ennek értékelése során figyelembe kell venni, hogy a szerző milyen alkotói szabadságfokkal alakíthatta ki a mintát.

56 E tekintetben pontosítani szükséges, hogy a felperes állításával ellentétben a fellebbezési tanács nem tekintette egynek a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében az ütköző formatervezési minták által keltett összbenyomás azonosságát az említett rendelet 5. cikke szerinti „lényegtelen részletektől eltekintve [vett] azonossággal”. A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 25. pontjában megállapította, hogy különbségek állnak fenn az ütköző formatervezési minták között, nevezetesen az, hogy színek tágabb kombinációja és intenzitásuk váltakozása érhető el a korábbi formatervezési minták esetében, és a megtámadott határozat 26. pontjában úgy ítélte meg, hogy a tájékozott használó nézőpontjából e különbségek kellően jelentősek az eltérő összbenyomás keltéséhez.

- 57 Az ítélezési gyakorlat értelmében a „tájékozott használó” különösen éber, és a korábbi fejleményeket, azaz a szóban forgó termékre vonatkozó, a vitatott formatervezési minta bejelentésének napján vagy adott esetben az igényelt elsőbbség napján már nyilvánosságra jutott formatervezési mintákat illetően bizonyos fokú ismerettel rendelkezik (a Törvényszék T-9/07. sz., Grupo Promer Mon Graphic kontra OHIM - PepsiCo („kör alakú promóciós termék ábrázolása”) ügyben 2010. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 2010., II-981. o.] 62. pontja és a T-11/08. sz., Kwang Yang Motor kontra OHIM – Honda Giken Kogyo („belső égésű motor”) ügyben 2011. szeptember 9-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 23. pontja).
- 58 A „használói” minőség feltételezi, hogy az érintett személy használja azt az árut, amelyben a formatervezési minta megtestesül, annak a célnak megfelelően, amelyre az említett árut szánták (a Törvényszék T-153/08. sz., Shenzhen Taiden kontra OHIM - Bosch Security Systems („távközlési berendezés”) ügyben 2010. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-2517. o.] 46. pontja és a fent hivatkozott „belső égésű motor”-ügyben hozott ítélet 24. pontja).
- 59 A „tájékozott” jelző ezenkívül azt sugallja, hogy a használó – anélkül, hogy tervezői vagy szakértői képességekkel rendelkezne – ismeri az érintett ágazatban jelen lévő különböző formatervezési mintákat, bizonyos fokú ismeretekkel rendelkezik azon alkotóelemeket illetően, amelyek a formatervezési mintáknak általában a részét képezik, és az érintett termékek iránti érdeklődésből kifolyólag viszonylag nagyfokú figyelmet tanúsít azok használatakor (a fent hivatkozott „távközlési berendezés”-ügyben hozott ítélet 47. pontja és a fent hivatkozott „belső égésű motor”-ügyben hozott ítélet 25. pontja).
- 60 A jelen ügyben a megtámadott határozat 10. pontjából következően a megsemmisítési osztály úgy vélte, hogy a tájékozott használó az óra-formatervezési minták területén járatos személy. E megállapítást nem vitatta a felperes a fellebbezési tanács előtt. Az ítélezési gyakorlat értelmében a megsemmisítési osztály határozata, valamint annak indokolása részét képezi azon kontextusnak, amelyben a megtámadott határozatot elfogadták, amelyet ismertettek a felekkel, és amely lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy a szóban forgó formatervezési minta egyéni jellege megítélésének megalapozottságával kapcsolatban gyakorolja a jogszerűség teljes körű vizsgálatát (lásd ebben az értelemben a T-246/10. sz., Industrias Francisco Ivars kontra OHIM – Motive („mechanikus sebességcsökkentő”) ügyben 2011. október 6-án hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közzé] 20. pontját). Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács a tájékozott használó nézőpontját tartotta szem előtt – amint azt a megsemmisítési osztály meghatározta –, amikor megállapította, hogy az ütköző formatervezési minták közötti különbségek kellően jelentősek eltérő összbemutatók keltéséhez, következésképpen ahhoz, hogy elismerhető legyen a vitatott formatervezési minta egyéni jellege.
- 61 A fellebbezési tanács, a felperes állításával ellentétben, a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének megítélése során nem vette tekintetbe az ütköző formatervezési minták közötti színelkülönbségeket. Amint az a fenti 49. pontban bemutatást nyert, a fellebbezési tanács az értékelése során abból indult ki, hogy a korábbi formatervezési minták esetében az ezeket alkotó korongok fokozatos elfordulása színek széles spektrumát képes létrehozni, amelyek kombinációja és intenzitása az idő múlásával változik, míg a vitatott formatervezési mintában mindössze két egyöntetű árnyalat vagy szín jelenik meg a számlapon a 12 órát és 6 órát jelző állásban, vagy négy különböző szín minden többi órában, anélkül hogy azok intenzitása változna. A fellebbezési tanács okfejtése tehát az ütköző formatervezési minták azon képességéből indul ki, hogy színek egy bizonyos, többé-kevésbé széles spektrumát eredményezik, valamint a tónusok állandó változását hozzák létre, nem pedig a közöttük fennálló színelkülönbségeken.
- 62 Még azt feltételezve is, amint a felperes állítja, hogy az ütköző formatervezési minták közti különbségek csekélynek tekinthetők, azokat a tájékozott használó könnyen érzékeli. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a formatervezési minta egyéni jellege megítélésakor figyelembe kell venni annak a terméknek a természetét, amelyre a mintát alkalmazzák, illetve amelyben a minta megtestesül, és különösen a termék szerinti iparág sajátosságait (a fent hivatkozott „távközlési berendezés” ügyben hozott ítélet 43. pontja). A jelen ügyben a számlapokkal, számlapok részeivel és óramutatókkal

kapcsolatban meg kell állapítani, hogy rendeltetésük az, hogy azokat a csuklón, látható módon hordják, és megjelenésükre a tájékozott használó különös figyelmet fordít. A tájékozott használó azokat ugyanis figyelmesen tanulmányozza, módjában áll tehát érzékelni, amint az a fenti 56. pontban bemutatást nyert, hogy a korábbi formatervezési minták a vitatott formatervezési mintánál változatosabb színekombinációt hoznak létre, és – a vitatott formatervezési mintától eltérően – a színek intenzitásának változását eredményezik. Tekintettel az említett áruk megjelenésének a tájékozott használó szempontjából fennálló jelentőségére, e különbségek, legyenek mégoly csekélyek is, nem tekinthetők e fogyasztó számára jelentéktelennek.

- 63 Ennélfogva azt a következtetést kell levonni, hogy a fellebbezési tanács helytállóan állapította meg, hogy a fenti 56. pontban bemutatott különbségek jelentős befolyással vannak az ütköző formatervezési minták által keltett összbenyomásra, ezáltal a tájékozott használó szempontjából eltérő összbenyomást keltenek.
- 64 A felperes arra hivatkozik továbbá, hogy egy óra számlapjának modelljei gyakorlatilag megszámlálhatatlanul sok módon megjeleníthetők vagy ábrázolhatók, a vitatott formatervezési minta alkotójának tehát megvolt a lehetősége arra, hogy ne a korábbi formatervezési minták alapötletét vegye át, amelyet ezen korábbi formatervezési mintákban valósítottak meg első alkalommal, és amely nem más, mint az idő színek változása által történő jelzése.
- 65 A fellebbezési tanács kiemelte a megtámadott határozat 22. pontjában, hogy az alkotói szabadságot kizárólag az idő változása követésének és megjelenítésének igénye korlátozza.
- 66 A Törvényszék egy, a tárgyaláson elhangzott kérdésére válaszul a beavatkozó pontosította, hogy az alkotói szabadság fokára vonatkozó érveivel, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint az alkotói szabadságot technikai megfontolások korlátozzák, a fellebbezési tanács erre vonatkozó értékelését kívánta vitatni, amint az a tárgyalásról készült jegyzőkönyvben rögzítésre került.
- 67 Mivel a beavatkozó az ütköző formatervezési minták közötti hasonlóság fennállásának jelen keresettel vitatott kérdése vonatkozásában pernyertes lett, az eljárási szabályzat 134. cikke 2. §-ának második bekezdése alapján jogosult független kérelmet előterjeszteni a megtámadott határozat alkotói szabadság fokára vonatkozó részének megváltoztatása céljából, amely fontos szerepet játszik a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének megítélése szempontjából (lásd analógia útján a Törvényszék T-405/05. sz., Powerserv Personalservice kontra OHIM - Manpower (MANPOWER) ügyben 2008. október 15-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-2883. o.] 24. pontját). Ezt a megállapítást nem gyengíti az a tisztán formális körülmény, hogy a beavatkozó az írásbeli beadványaiban nem kérte kifejezetten a megtámadott határozat megváltoztatását (lásd analógia útján a Törvényszék T-485/07. sz., Olive Line International kontra OHIM – Knopf (O-live) ügyben 2011. szeptember 14-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 65. pontját).
- 68 Mindazonáltal, a beavatkozó állításával ellentétben, az alkotói szabadság foka a jelen esetben nem korlátozott. Amint az a fenti 3. pontból kitűnik, a vitatott formatervezési mintát az alábbi leírásnak megfelelő áruk tekintetében lajstromozták: „Számlapok, számlapok részei, óramutatók”. Ez a leírás meglehetősen tág, mivel nem tartalmaz pontosítást az órák típusai tekintetében, sem arra vonatkozóan, hogy azok milyen módon mutatják az időt. Ennélfogva a beavatkozó nem hivatkozhat arra, hogy az alkotói szabadságot technikai megfontolások korlátozzák.
- 69 Következésképpen helyben kell hagyni a fellebbezési tanács azon megállapítását, amely szerint az alkotói szabadságot kizárólag az idő változása követésének és megjelenítésének igénye korlátozza.
- 70 A felperes azon érvét, amely szerint a vitatott formatervezési minta alkotójának nem a korábbi formatervezési minták alapötletét kellett volna átvennie, el kell utasítani mint megalapozatlant. Kétségtelen, hogy az óraszámoldizáján lehetőségei gyakorlatilag korlátlanok, és magukban foglalják például a színüket változtató számlapokat is. Egyes modellek formája bonyolultabb lehet, mint a

korábbi formatervezési minták esetében, ahol az időt egyszínű korongok vagy félkör alakú lemezek egymásra helyezése által létrejött színek vagy árnyalatok jelenítik meg, lehetővé téve a használó számára, hogy az órát ezen említett színek vagy árnyalatok alakulásának alapján olvassa le. A korábbi formatervezési minták formáját úgy alakították ki, hogy a színek intenzitása magán a korongon haladva nő vagy csökken.

- 71 A vitatott formatervezési minta kevésbé bonyolult formájú számlapot alkot, amely változtatja a színét, és amely, amint az a fenti 62. pontban bemutatást nyert, a tájékozott használó szempontjából a korábbi formatervezési mintáktól a számlap megjelenésére vonatkozó jelentős, nem elhanyagolható elemeiben eltér. Nem tekinthető tehát a korábbi formatervezési minták vagy azon alapötlet átvételének, amelyet első alkalommal azokban valósítottak meg.
- 72 Egyebekben ki kell emelni, amint az a 6/2002 rendelet (1) és (3) cikkéből következik, hogy a formatervezési minta oltalomban részesül a termék egészének vagy részének megjelenése tekintetében, de kifejezetten a megalkotása során érvényre juttatott ötletek tekintetében nem. Ennélfogva a felperes nem szerezhetsen oltalmat a korábbi formatervezési minták alapján az ezek mögött húzódó ötlet vonatkozásában, azaz egy olyan számlap ötlete felett, amely az óra leolvasását az ezt alkotó korongok szín alapján teszi lehetővé.
- 73 A fentiek összességének fényében a második jogalapot el kell utasítani.

A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésére alapított harmadik jogalapról

- 74 A felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács elmulasztotta figyelembe venni azt, hogy a korábbi formatervezési minták a német szerzői jog alapján oltalom alatt álló művészeti alkotások, amelyek alapötletét, nevezetesen az idő különböző színek és árnyékok által történő ábrázolását, a vitatott formatervezési mintában engedély nélkül használták.
- 75 A felperes azt állítja továbbá, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe a Paul Heimbach műveit jól ismerő szakértő által készített szakvéleményt, amely mindazonáltal releváns a szerzői jogi oltalom terjedelmének meghatározása szempontjából.
- 76 Előjáróban meg kell állapítani, hogy – amint az az igazgatási eljárás irataiból következik – a szakértői véleményt a megjelölt határidőn túl nyújtották be, ennélfogva a fellebbezési tanács feladata, hogy elfogadhatósága tárgyában állást foglaljon.
- 77 Azt is ki kell emelni, hogy – amint az a fenti 21. pontban bemutatást nyert – a szerzői jogi oltalom terjedelmére és az ugyanezen jog megsértésének fennállására vonatkozó jogi értékelés nem a szakértői feladata.
- 78 Ennélfogva a fellebbezési tanács helytálló módon nem vette tekintetbe a felperes által az igazgatási eljárás során benyújtott szakértői véleményben foglalt jogi természetű megállapításokat.
- 79 Ami a korábbi művészeti alkotásokhoz fűződő szerzői jog felperes által hivatkozott megsértését illeti, meg kell állapítani, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének megfelelően a közösségi formatervezésiminta-oltalmat akkor lehet megsemmisíteni, ha a formatervezési minta valamely tagállam szerzői joga alapján oltalom alatt álló művet jogosulatlanul használ. Ekként erre az oltalomra a szerzői jog jogosultja akkor hivatkozhat, ha az oltalmat biztosító tagállam joga értelmében megtilthatja az említett formatervezési minta említett használatát.

- 80 A felperes a keresetlevél 39. pontjában általa hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések ellenére nem szolgáltatott a jelen ügyben semmilyen információt a németországi szerzői jog alapján fennálló szerzői jogi oltalom terjedelme, közelebbről pedig azon kérdés vonatkozásában, hogy a szerzői jogi oltalom a német jog értelmében tiltja-e korábbi művészeti alkotások mögött húzódó ötlet engedély nélküli átvételét, és nem korlátozódik-e az említett művek elrendezésére és jellemzőire.
- 81 Amint arra a fellebbezési tanács rámutatott a megtámadott határozat 32. pontjában, azon szerzői jogi tárgyú nemzetközi megállapodások értelmében, amelyekben Németország részes fél, a szerzői jogi oltalom a művek elrendezésére vagy jellemzőire terjed ki, az ötletekre nem.
- 82 A fentiek fényében a harmadik jogalapot és ezzel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 83 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a értelmében a Törvényszék a perveztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes perveztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék Erich Kastenholtzot kötelezi a költségek viselésére.**

Kanninen

Soldevila Fragoso

Popescu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2013. június 6-i nyilvános ülésen.

Aláírások